

uden at dreje paa Skatteskræen at give forøget Udbytte. Her vil det da blive et Spørgsmaal om Ligningsmyndighedernes Evne til at finde frem til Indtægt og Formue.

Jeg indrømmer selvfølgelig, at der ikke kan være Tale om, at alle de $2\frac{1}{2}$ —3 Millioner, som der er Brug for, kan ventes at komme ind alene ad denne Vej, og jeg skal yderligere indrømme, at Værdipapirerne, som det efter Skattelovens Bestemmelser er berettiget at opføre efter deres Kurs ved Opgivelse af Formue til Formueskat, ved Aarsskiftet kan være i en saadan Kurs, at de ikke forfærdelig mange Medborgere, som har betydelige Formuer i saadanne Papirer, derved vil komme til at opgive en ringere Formue til Formueskat end i tidligere Aar. Men her kommer jeg saa til mit andet Udgangspunkt, nemlig at jeg aabent vedgaar, at jeg for mit personlige Vedkommende vil give en hvilken som helst Finansminister Absolution, hvis han for et enkelt Finansaar under saa ekstraordinære Forhold som dem, hele Verden lever under i Øjeblikket, fremlagde og gennemførte et Finanslovsforslag med et Underskud, hvis dette Underskud ganske aabenlyst var et saadant, at det ellers maatte dækkes ved Skatter for at skaffe Midler til Renter og Afdrag paa et nyt Statslaan. Naar den faktiske Formuestatus med dens gyldige Skattegivtighed forbedres, og naar den Forringelse, som et Mindretal af Medborgeres Status udviser derved, at deres Værdipapirer falder, aldeles afgjort er forbigaaende, og naar vi, hvis vi overhovedet skal debattere disse Spørgsmaal, maa gaa ud fra, at vort lille Hus, som det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte i Gaar efter Frederik den Sjettes Mønster, bliver staaende, og naar saa dertil kommer, at Indtægtsopgangen af de allerede eksisterende Forbrugsskatter efter alt, hvad man ved om overstandne Kriser, paa Grund af selve det Liv, der kommer efter Stilstanden, vil stige, saa maa det kunne være berettiget, at en enkelt Finanslov benyttes til at se Tiden an, om ikke denne Generation — hvad jeg er enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft i, at den skal — kan komme til at betale dette Statslaans Forrentning og Afdrag o. s. v. gennem de allerede eksisterende Skatter. Ved den

næste Finanslov kan vi saa komme til at debattere, om det har vist sig, at dette er umuligt, og saa kan vi derefter drøfte, hvad Skatter vi skal komme med. Og der haaber jeg saa paa, at det ærede Medlem fra Æbeltoft og jeg maa mødes i, at en klækkelig Del af Underskuddet skal dækkes gennem direkte Skatter.

Disse faa Ord har selvfølgelig ikke skullet være og har ikke været ment som et Indlæg i Spørgsmaalet om Skatter eller ikke Skatter. Det har kun været det enkelte Moment, som det ærede Medlem fra Æbeltoft saa skarpt i sit første Foredrag i Dag fremhævede, at den nuværende Generation skal betale det, og at de ordinære Indtægter ikke vil strække til — ligefrem ikke vil strække til — til den ekstraordinære Forøgelse af Renter og Afdrag, som det nye Statslaan vil medføre, der har gjort, at jeg har taget Ordet. Jeg vil da gerne konkludere i en enkelt Sætning, som skulde lyde saaledes: Et enkelt Aars Underskud til Betaling af Renter af et nyt Statslaan bør ikke bevirke Kravet om nye Skatter, hvis intet andet gør det nødvendigt, og ganske særligt ikke ved Begyndelsen af et Finansaar som dette bør det give Anledning til et Krav til Finansministeren om straks ved Udvalgets Nedsættelse at komme endogsaa med, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds kaldte et Program for Skattepaalæg.

Jeg har saa kun ganske faa Ord at sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds (Schovelin) angaaende Renten af Statsbeviserne. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg synes ikke, at Folketingets Medlemmer har Ret til ved at benytte Ordet „Paniklovgivning“ om den Lovgivning, af hvilken bl. a. Loven om Statsbeviser var en Del, at vælte Ansvaret over paa Finansministeren med Hensyn til Forrentningen af disse Papirer, paa en saadan Maade, som sket er. Selv om naturligtvis denne Lovgivning maatte fremmes i Hast, saa var det ikke for meget at kræve af dem, der har den særlige nationaløkonomiske og socialøkonomiske Indsigt i dette Ting, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds os alle vitterligt har, at de i Løbet af en Dags Tid, som der dog var til det, skulde komme i